

Radivoje Milošević

(1934-1993)

Radivoje P. Milošević rođen je 5. decembra 1934. godine u Malom Bonjincu, opština Babušnica, u zemljoradničkoj porodici roditelja Desanke i Radoja, a umro je u Beogradu 8. februara 1993. godine. Osnovnu školu (četiri razreda) je završio u rodnom mestu, a gimnaziju (osam razreda) u Prokuplju, Pirotu i Svilajncu, gde je i maturirao 1955. godine. Iste godine se upisao na Prirodno-matematički fakultet u Beogradu na studijsku grupu za matematiku. Diplomirao je 1959. godine. Posle završenih studija, od 26. oktobra 1959. godine do 31. avgusta 1960. godine radio je u OŠ "Đura Jakšić" u Rakovici, a od 1. septembra 1960. do 19. marta 1961. godine u Metaloprerađivačkoj školi za VKV radnike u Rakovici. Vojni rok je služio od 19. marta 1961. do februara 1962. godine. Od 1. aprila 1962. do 31. avgusta 1962. godine je radio u OŠ u Svilajncu, a od 1. septembra 1962. do 31. avgusta 1963. godine u Tehničkoj školi "Radoje Dakić" u Rakovici. Od 1. septembra 1963. do 30. novembra 1963. godine je radio u Mašinskom školskom centru "Radoje Dakić" u Rakovici. Stručni ispit je položio u aprilu 1963. godine pred ispitnom komisijom u Trećoj gimnaziji u Beogradu. Za asistenta na Katedri za matematiku Prirodno-matematičkog fakulteta u Beogradu izabran je 1. decembra 1963. godine. Poslediplomske studije na Odseku za matematiku PMF-a, smer Diferencijalne jednačine, završio je 4. juna 1969. godine odbranivši magistarski rad pod naslovom *Granice primenljivosti Čapliginove metode*. Doktorsku disertaciju pod naslovom *O nekim primenama diferencijalnih jednačina* odbranio je 27. decembra 1975. godine. U disertaciji je formulisao i dokazao 14 novih teorema, a dao je i nove dokaze 6 već poznatih teorema. Godine 1976. izabran je u zvanje i na radno mesto docenta za predmet *Matematika* u Institutu za matematiku PMF-a u Beogradu. Držao je vežbe iz sledećih predmeta: *Analitička geometrija*, *Analiza I*, *Algebra I*, *Matematika I*, *Matematika II*, *Matematika III*, *Diferencijalne i integralne jednačine*, *Diferencijalne jednačine i Jednačine matematičke fizike*. Predavao je *Matematiku* (za studente hemije), *Diferencijalne jednačine*, *Diferencijalne i integralne jednačine* i *Jednačine matematičke fizike*. Na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Nišu predavao je *Analitičku geometriju* i *Diferencijalne i integralne jednačine*, a na Prirodno-matematičkom fakultetu Univerziteta u Kragujevcu *Diferencijalne i integralne jednačine*. Mnoge generacije studenata pamte dr R. Miloševića kao vrsnog predavača i pedagoga. Za nastavu se pripremao uvek temeljno i uvek je imao vremena za studente: da im objasni ono što ga pitaju, da im ukaže šta i kako treba da rade i da ih savetuje onako kako se savetuju najbliži. Prvim generacijama učenika Matematičke gimnazije u Beogradu predavao je *Analizu s algebram*. Učenici ga pamte kao strogo ali pravednog profesora.

Njegova predavanja su često bila citirana kao literatura prilikom izrade maturskih radova. Svoje bogato nastavničko iskustvo nesebično i uspešno je prenosio na svoje saradnike.

Aktivan je bio u rukovođenju u radu Seminara za diferencijalne jednačine na Matematičkom fakultetu u Beogradu. Učestvovao je i u radu Društva matematičara Srbije. Naučne aktivnosti dr Radivoja Miloševića odnose se na oblast diferencijalnih jednačina. U svom magistarskom radu dr R. Milošević je dao, pored ostalog, jedan postupak za izračunavanje približnih rešenja Košijevog problema za obične diferencijalne jednačine koristeći pri tome Čapliginovu teoremu o diferencijalnim nejednakostima. Dokaz konvergencije je jednostavniji, a dobijena je i odgovarajuća ocena greške. Za određivanje približnih rešenja koriste se Laplasove transformacije. U radu *Neke primedbe u vezi sa Čapliginovom teoremom* dokazao je jednu poznatu lemu o integralnoj nejednačini, ali pod slabijim pretpostavkama. Na osnovu toga dobija se postupak za određivanje niza funkcija koje zadovoljavaju integralnu nejednačinu. Ukazuje se na mogućnost primene Čapliginove teoreme na diferencijalne jednačine drugog reda. U doktorskoj disertaciji proučavaju se problemi koji se rešavaju primenom Čapliginove teoreme i nekih drugih teorema o diferencijalnim nejednačinama. Ispituju se osobine, kao što su monotonost, brzina konvergencije, ocena greške, ..., niza približnih rešenja Košijevog problema za diferencijalne jednačine prvog reda: $y'=f(x,y)$, $y(x_0)=y_0$, za sisteme običnih diferencijalnih jednačina prvog reda i za diferencijalne jednačine u Banahovim prostorima. Posebno se analizira postupak poljskog matematičara Zuberu, koji, kao što je poznato, obuhvata Pikarov i NJutn-Kantorovičev postupak, za dobijanje i proučavanje niza približnih rešenja Košijevog problema. Dr R. Milošević je dao odgovarajuća rešenja. Koristeći jedan rezultat K. Orlova, dr R. Milošević je dao jedan nov postupak za izračunavanje približnih rešenja Košijevog problema i ocene greške približnog rešenja, kada je funkcija $f(x,y)$, desna strana diferencijalne jednačine $y'=f(x,y)$, analitička funkcija u okolini tačke $(x_0,y(x_0))$. Koristeći i uopštavajući neke rezultate U.D. Mamedova pokazuje se koliko su korisni neki stavovi u vezi s diferencijalnim nejednačinama i u Banahovim prostorima.

Priredio Arif Zolić

Preuzeto iz Spomenice 130 godina Matematičkog fakulteta